

Klaus Dona
spreminja
zgodovino

Klaus Dona, specialist za Habsburžane, je amaterski arheolog, ki ne verjame uradni zgodovini, in pri tem ima kar nekaj somišljenikov tudi med uradnimi arheologi.

Na osnovi številnih skrivnostnih najdb, ki jih je naredila človeška roka v davni preteklosti, ugotavlja, da je na našem planetu živelo kar nekaj civilizacij z visoko razvito tehnologijo, ki je ne znamo ponoviti. To niso bili niti vesoljci niti bitja, ki bi se na določeni stopnji ločila od opic, temveč je bil to človek, ki je znal seči do zvezd. Trenutni civilizacijski cikel traja približno pet tisoč let, trdi Dona, in se naglo bliža zatonu. Očitno nismo razumeli sporočil naših prednikov, ki so nam skušali dopovedati, da moramo živeti čim bolj preprosto in se ne smemo igrati z naravo, med drugim tako, da si gensko spreminjamo hrano. Nihče namreč ne ve, ali se zaradi tega ne bomo spremenili v spake, kakršne so upodobljene na sredi enega od artefaktov, ki prikazuje človekov razvoj.

Tekst in foto:

DEJAN OGRINEC

Nismo potomci ali vesoljci

Najljubša najdba Klausa Done, genetski disk iz Kolumbije, na katerem se vidi ves razvoj človeka, od spermija do fetusa. Disk ima 22 cm premera in je težek 2,2 kg ter seva toplo in hladno energijo.

Živahni 65-letni Klaus Dona živi na Dunaju in je amaterski arheolog oziroma raziskovalec nerazložljivega, kot pravi. Je sicer odličen poznavalec in umetniški kustos habsburške kulture, ampak zadnje desetletje je bolj usmerjen v daljno preteklost. V zelo daljno.

Dona nerad teoretizira. Nenavadne zadeve samo pokaže in ljudem pusti, da o njih razmišljajo. Kot nekdanjemu kustosu v enem od dunajskih muzejev mu je uspelo leta 2001 pridobiti in razstaviti 460 artefaktov (ki jih je izdelala človeška roka), ki so vsi nastali daleč pred časom, ki ga uradna zgodovina priznava za začetek modernega človeka – torej več kot 10.000 let pred našim štetjem. Običajni muzeji česa takega nočejo razstaviti, saj bi bila to prevelika herezija. Dona se rad pohvali, da je bila to prva takšna razstava nasploh.

Kdo je Dona? Klaus Dona se je v preteklosti ukvarjal s hotelirštvom in menedžmentom, nato se je specializiral za dinastijo Habsburžanov, za seboj ima kar nekaj umetniških razstav in je zaslužen za velik obisk Japonce v Avstriji; prihajati so začeli, potem ko je na Japonskem pripravil odlično razstavo o Habsburžanih. Kot kustos je zaslužil precej in obetal se mu je (finančno) mirno življenje v starosti. A žal, kot se rad pošali, se ni zgodilo tako.

Seveda pa se omenjena razstava in knjige, ki jih Dona ne piše preveč rad, ker je po lastnih besedah preveč aktiven, stalno v gibanju in iskanju ter raje predava, niso zgodile preko noči. Začetek neobičajne poti iskanja artefaktov je bil precej drugačen, kot bi kdo mislil.

Želel je razkrinkati Dänikena. Ko je v poznih 70. prejšnjega stoletja izvedel za Švicarja Ericha Von Dänikena in njegove navedbe o nerazložljivih arheoloških najdbah na različnih koncih

sveta, ga je to močno ujezilo. Hotel mu je nastaviti past. Mislil je, da če bo pripeljal omenjenega pustolovskega arheologa na Dunaj, da bo postavil razstavo, ga bo razkrinkal. Poleg tega bo pomagal resnim znanstvenikom, da bodo lahko preverili njegove neverjetne navedbe in najdbe. Ker pa je bilo vse, kar je za razstavo dostavil Däniken, neovrgljivo, je priznal zmoto. Z Dänikenom sta postala prijatelja, obenem pa se je začela njegova pot amaterskega arheologa. Ni mogel verjeti, da lahko uradna zgodovina tako laže, potvarja in odriva najdene artefakte, ki ne gredo v njen koncept.

Eden od problemov trenutne vodilne civilizacije sveta, ZDA, je ta, da je zgrajena na izjemni laži in pobojih, vsaj po besedah naše Fani Okič, ki je napisala že vrsto izjemnih zgodovinskih knjig. Američani so namreč pobili večino Indijancev, vse, kar so do konca 19. stoletja našli od njihovih arheoloških ostankov, so skrili ali uničili. Kot da ne obstajajo. Zdaj pa prihajajo na dan neverjetne reči, recimo o zalivu na Floridi, kje je bilo pred tisoči let svetovno pristanišče za bakreno rudo.

Amerika nekoč. Eden od najdenih predmetov, ki jih razstavlja Klaus Dona, je okroglasti kamen, star precej več kot 10.000 let. V resnici je to globus, saj je nanj s posebno, neznano tehniko vrisan zemljevid sveta. Zanimivo je, da sta na kamnitem globusu vrisana tudi velik otok sredi Atlantika, ki bi lahko bil bajeslovna Atlantida, in otok (Mu?), razpotegnjen ob današnji Japonski, na sodobnih zemljevidih pa ni niti enega niti drugega. Očitno ideje Alme Karlin, ki je napisala roman o Atlantidi, niso bile daleč od resnice.

Zdaj se tudi ve, da severnoameriški Indijanci nikakor niso bili divjaki. Prej so bili ostanek neke visoke, napredne civilizacije, a so vseeno živeli izjemno preprosto, povezani z naravo. So že vedeli, zakaj. Morda so razumeli opozorila svojih prednikov. In še nekaj: na tleh Amerike so bili pred Kolumbom dokazano že Vikingi (našli so kamnito ploščo z runami), v 5. st. n. št. Kitajci (kip, ki je po slogu in videzu kitajski), še pred omenjenimi pa so imeli redno ladijsko povezavo z Egiptom srednjega veka (ostanki ladij in podobno na Floridi).

Ampak to je šele manjši del artefaktov, ki jih je predstavil Klaus Dona. Tudi nekaj poštenih arheologov iz ZDA opozarja, da 99 odstotkov najdišč sploh še ni raziskanih, ve se le, da je nekoč bila tam visoko razvita civilizacija. To, kar trenutno vedo, je rezultat različnih tehnik zračnega skeniranja in tistih nekaj najdenih artefaktov.

Misteriji iz Burrow's Cave. Najbolj znano najdišče, morda najpomembnejše v moderni zgodovini človeštva, niso piramide v Gizi, temveč Burrow's Cave v amerškem Illinoisu, trdi Klaus Dona. V jamah so našli risbe, skice, pisavo v nekakšnem predsanskrtu, orodje in še marsikaj. Vse je vklesano z neznanim orodjem v kamnite plošče, te delujejo kot nekakšna svetovna knjižnica. Kot da je nekoč zanalasč zapustil vse nekemu v prihodnosti. Druge razlage preprosto ni! Na nekaterih kamnih so narisane različne osebe, prepoznati je mogoče Jezusa, rimskega vojščaka, kralje, Indijance ... Je to napoved prihodnosti za nas ali kaj?

Tam se najdejo tudi risbe poroda, pa instrumenti, ki pomagajo pri porodu, recimo kamen z luknjami, skozi katere vtakneš prste in izvlečeš dojenčka precizneje ter manj nasilno kot,

recimo, z našimi kleščami, to so preverili ginekologi. Vse orodje je narejeno iz črnega kamna (lilit), ki je sicer zelo krhek. Mi ga uporabljamo pri gradnji hiš, prednamci pa so znali iz njega delati ekstremno fine izdelke, ki jih mi ne zmremo in ne znamo. Med drugim so iz omenjenega kamna izdelovali fine kirurške instrumente.

Opice niso naši predniki! Zanimivo je, da večine zares starih zapisov ne znamo prebrati niti ne zmremo artefaktov znova narediti, tudi z naj-sodobnejšim orodjem ne. Na moje vprašanje, pa zakaj v kamnu, če so bili tako napredni, zakaj niso zapustili drugačne oblike zapisov, mi je Dona dal preprost odgovor. »Če bi danes imeli v rokah mehki disk, bi doma zmogli z njega pobrati podatke brez ustreznega znanja in naprave? Ali če bi dali na Novi Gvineji domorodcem v roke DVD, kaj bi z njim? Kamen prenese tisočletja. Očitno stotine tisočletij. Piramide, na primer, in še druge neverjetne stavbe, ki so ostale tisočletja. Ker kamen ostane, vam lahko omenim še nekaj. Najden je bil skupni odtis človeškega stopala in dinozavra (v ZDA in Turkmenistanu). Ocena starosti? Lahko tudi dva milijona let. Ne, to ni šala. Obstaja vrsta prastarih odtisnjenih stopal, o katerih geologi ne dvomijo, da so resnična. Če boste odložili tole branje z izjavo, to je noro, se strinjam. Popolnoma

Dva artefakta, precej ljuba Klausu Doni. Kamnita (panova) piščal (levo), ki oddaja frekvence možganskega valovanja, in plošča iz Burrow's Cave z neobičajno pisavo, poimenovali so jo predsanskrt, ki vsebuje vse stare oblike pisnih zapisov.

vas razumem!«

Predolgo so nas zgodovinarji in arheologi nape-ljevali v eno samo smer razmišljanja. Klaus Dona lepo pravi: »Če mislite, da izhajate iz opice, dajte. Vaš problem. Teorijo o opicah je pred dvema letoma z raziskavami DNK neizpodbitno ovrgel William Braun z Univerze Honolulu. Ko je obelodanil rezultate, so mu prisotni strokovnjaki stoje ploskali, tako jih je prepričal. Žal so ga kasneje, z obtožbo, da je neko fotografijo uporabil brez vednosti univerze, vrgli iz službe. A sreča zanj, kajti zdaj lahko v miru in neodvisno raziskuje.«

Vesoljci so izgovor. »Jezi me, ker vedno, kadar se najde kaj neobičajnega in uradna arheologija tistega ne zna razložiti, prikriti ali uničiti, pravijo, da je to delo vesoljcev. Pa zakaj si ne bi priznali, da so bile pred nami druge civilizacije, žal naprednejše kot naša in očitno z boljšo tehnologijo?! Večino tistega, kar so znali oni, mi sploh ne znamo ponoviti. Pa saj je toliko vsega napisano v naših knjigah: Biblija, Mahabharata itn. Vse je tam, če znaš brati. V Vedah je recimo lepo opisano nuklearno vojskovanje, zračni vozovi (letala), rakete in podob-

opic oljcev!

Medicinsko orodje iz kamna, ki je čvrsto kot jeklo.

no. Da so ožgane ptice padale z neba in je prah več let obstal v zraku. Kako bi si lahko nekdo pred toliko leti vse to izmislil?» je razmišljal Dona in dodal: »Večino tega, kar odkrivam, kaže, kot da so nas predniki hoteli opozoriti!«

Eno od opozoril je po interpretaciji Klause Done na disku, ki ga je našel prijatelj iz Kolumbije. Imenoval ga je genetski disk. Ta disk, z luknjico na sredini, je res nekaj neverjetnega. Ne samo energija, ki jo seva – na eni strani toplo, na drugi hladno, to sem preveril s svojo roko, ampak tudi risbe. Čisto lepo je razviden človeški razvoj od spermija do fetusa. Vse faze. V sredini diska pa, kot opozorilo, človeške spake.

»Kaj če je to opozorilo, da naj ne jemo gensko spremenjene hrane? Da ne postanemo spake. Mi dejansko ne vemo, kaj bo nastalo iz nas, če jemo gensko spremenjeno hrano. Zakaj vedno mislimo, da bo katastrofa prišla zaradi vojn, virusov ali ponorelega vremena? Kaj pa če so se davni predniki, dokazano tehnološko bolj razviti kot mi, tudi igrčkali z gensko manipulacijo in se uničili? Tole z geni me res neverjetno ježi.« Ni se zmozel ustaviti, čeprav naj bi se pogovarjala o drugih stvareh. »Ste videli, kaj poskuša doseči Evropski parlament z uredbo o semenih? To je kriminal! Upam, da bo EU razpadla. Moramo ohraniti razlike ter lokalne navade in lokalni denar,« je dodal.

Klaus Dona ve preveč. Njegove najdbe dokazujejo, da nam vsi po vrsti lažejo, da v resnici ničesar ne vemo o preteklosti in se je celo bojimo. Seveda nisem mogel mimo vprašanja, ali se boji, da bi ga ubili. »Ne, se ne bojim. Pa kaj? Že na razstavi leta 2001 sem dosegel svoje. Povzročil popolni šok. Med stroko in laično javnostjo! Mene nekaj čuva!« In mi je pokazal obesek okoli vratu. Jezus na križu in atlantski križ.

Zaupal mi je zanimivo zgodbo, ki se mu je zgodila približno tri mesece pred razstavo. Nekdo je pozvonil pri vratih. Ko je odprl, je bil pred njim človek črnih las, s čopom, bos. Podoben ameriškem Indijancu. »Ne prosim za denar! Rad bi vam samo nekaj povedal,« je rekel prišlek. Predstavil se je kot Little Crow (Mala vrana). Klausu je razložil, da bo doživel to in ono, da se bodo nanj spravile »črne sile«, a naj vztraja. Razstava je preveč pomembna.

Da Dona pripravlja razstavo, je vedelo zelo zelo malo ljudi. Od kod je to potem vedel ta

Kristus na križu in atlantski križ čuvata Klause Dona pri raziskovanju novih misterijev.

»Indijanec? Uganka. Razstavi se ni nameral val odreči, tega niti ni mogel. Ogromno časa in denarja je že vložil vanjo.

In zanimivo, napovedano se je uresničilo. Žena je kmalu za tem obiskom zahtevala razvezo. Skoraj je bankrotiral, ker so ga izdali sofinancerji iz Švice. Šele tri dni pred razstavo je uvidel, da bo zmagal. Zdaj ve, da mu je pomagal tudi omenjeni genetski disk iz Kolumbije, ki seva izjemno močno energijo. Nehote je tiste mesece spal ob njem in zadostovalo mu je le po tri ure spanca na dan, da je deloval na vso moč.

Bosanske piramide so avtentične! O bosanskih piramidah Klaus Dona trdi, da so večje tehnično čudo kot piramide v Gizi. Tam so vsi hodniki v piramidi ravni, tu pa je hodnik spiralen in se dviguje v središču, da se vsa energija zbira na vrhu. Zanimivo, da je zrak v labirintu 40-krat bolj nasičen z ioni kot v običajni sobi. Izjemno zdravilno in osvežujoče. Bloki niso kamniti, temveč iz neke nam neznane keramike. Tudi to, kako je nekdo vse to zakopal v zemljo, kaže na neverjetno tehnologijo.

Vseeno je bilo preprosto odkrivati hodnike in prehode v piramidah. Označeval jih je nekakšen nižji zid iz tršega materiala. Kako, s čim, s kakšno tehniko so naredili in nazaj zapolnili te strukture tako globoko, je neznanka. V središču so našli tudi človeške kosti in zlato. Dodal je še, da je na ozemlju Balkana takih piramid še precej. Zdaj, ko vedo, kako jih iskati, bo lažje.

Misterijem ni ne konca ne kraja. Nacrtnje raziskavo vsaj 15 najdišč po vsem svetu, za katera ima uradna dovoljenja. Prvo med njimi je menda najbolj fenomenalno najdišče vseh časov, na otoku Kreta. »To bo pravi šok za vse, še posebej za specialiste!« je bil navdušen. »Bolj kot kosti velikanov in najdena trupla pritlikavcev?« sem ga vprašal. Dona namreč trdi, da so policisti v Sibiriji (Čeljabinsk) med hišno preiskavo našli truplo bitja, visokega 28 cm, ki ni vesoljec, in podobno mumijo, manjšo, 14 cm (otroško bitje?), v Čilu. Na internetnem portalu youtube je o tem objavljen video. Avtor trdi, da gre za mumijo vesoljca, kar Klause Dona zelo ježi. »Zakaj si ne zmoremo priznati, da smo bili nekoč bolj modri, sposobni, razviti kot danes? Zakaj nenehno mahanje z vesoljci? Ne rečem, da ti ne obstajajo.«

Čudežna voda. V Ekvadorju je Dona s prijateljem odkril neverjeten vodni izvir. Gre za odlično in zdravilno vodo, s koloidnim srebrom in zlatom obenem. In izjemnim sevanjem. Dona si je to vodo nalil v deset plastičnih steklenic, da bi jih odnesel domov. Že v Ekvadorju je imel na letališču zaplete z Interpolom, enako je bilo tudi na vseh drugih letališčih, saj so pridrevli inšpektorji in jih hoteli vzeti. Po številnih zapletih mu je

eden od njih le povedal, da kadar gredo steklenice skozi rentgen, niso vidne, niti sence ni videti. Ko ga je vprašal, ali ima v prtljagi še kaj neobičajnega, mu je Dona odgovoril: »Nič posebnega, samo še kosti velikanov, ki so merili 7,6 metra.« Inšpektor je to vzel za dobro šalo, a je bilo res. Res ima take kosti.

Tista voda pa je šokirala tudi profesorico, ki na Dunaju meri kakovost vode. Sprva ni hotela opraviti analize, ko jo je, pa ga je sama poklicala, ker česa tako posebnega in zdravega še nikdar ni imela na testu. Enega od izvirov je kasneje kupila neka Američanka, a je zaradi sporov zasut, drugega pa je kupil Donovan prijatelj in naredil bazen. Menda kopanje v tej vodi človeka v enem tednu pomladi za deset let.

Velikani? Zanimivejše od omenjene vode je to, da so v bližini njenega izvira našli neverjetne artefakte, recimo prej omenjeni genetski disk, kosti velikanov in kamnito piščal, ki je prava znanstvena fantastika, saj so v notranjosti drobne cevke povezane v loku. »Mi ne znamo narediti česa takega. Profesionalnemu glasbeniku je šele po 30 minutah poskusov uspelo izvabiti iz nje prve zvoke, potem ko je pihal na vso moč. Očitno so nanjo igrali velikani z močnimi pljuči. Našli smo pa tudi manjšo kamnito piščal, ki zaigra že ob nežnem pihanju. Zvok je podoben oglašanju delfinov. Pa še – velika piščal med igranjem oddaja frekvence naših možganov! Mar ni to nekaj neverjetnega?« mi je razlagal Dona.

Njegov prijatelj trenutno raziskuje 80 m globok sistem podzemnih jam v Ekvadorju, kjer so našli risbe s 7,5 m visokimi ljudmi. So to tisti velikani, ki so jih omenjali že konkvistadorji? V zapisu nekega španskega misijonarja je res omenjeno, da so našli okostje, ki je petkrat večje od njih! Zanimivo je še, da je znani ameriški jasnovidec E. Cayce napovedal, da bodo nekeje 75 m globoko, ob nekakšni desni nogi, našli odgovor na vsa vprašanja. So zdaj morda to našli? Pod desno nogo velike sfinge so 75 m globoko s skeniranjem odkrili nekaj manjšega, kar spominja na sfingo. Da ne govorimo o človeških lobanjah iz žada, kamna, stekla (trenutno jih je 7, po zapisanih legendah jih je 13). Kdo ve, koliko arheoloških dragocenosti se skriva po raznih zbirkah? Dona je osebno videl transportni list posebnega vlaka, ko so hoteli nacisti na koncu vojne spraviti ukradene dragocenosti na varno, ve pa se, da so strastno zbirali neobičajne predmete iz prazgodovine. Nekaj jih je na srečo ostalo in so pristali v muzejih, večina je izginila. Klaus Dona trdi, da bi lahko v treh letih zbrali toliko dokazov, da bomo končno verjeli, da so prejšnje visoko razvite civilizacije propadle zaradi ideologije in želje po profitu. In da smo mi zdaj na robu prepada. ■

Človek, ki tudi pri nas javno govori o zlaganosti zgodovine, je Yuriy Yatsko. Opozarja, da je prikrievanje in potvarjanje zgodovine večni način vodilne elite, da obvladuje ljudsko maso. Preteklost kroji prihodnost. Podobno govori Peter Amaletti, izdajatelj slovarja samskrta v slovenščini. Samskrtnaj bi sicer bil najstarejši (pisni) jezik na svetu. Klaus Dona temu nasprotuje, ker so našli polno zapisov v kamnu (Burrow's Cave in še kje), ki so veliko starejši.